

РЕШЕНИЕ

№ 215

гр. Смолян, 22.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СМОЛЯН, ВТОРИ ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и седми май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Н. Кокудева
Членове: Петранка Р. Прахова
Зоя Ст. Шопова

при участието на секретаря Софка М. Димитрова
като разгледа докладваното от Зоя Ст. Шопова Въззивно гражданско дело № 20225400500134 по описа за 2022 година

Производството е по чл.258 и сл. ГПК.

С решение № 24/07.03.2022 г. по гр.дело № 373/2020 г. Девинският районен съд ОТХВЪРЛЯ предявените на основание чл.109 ЗС и чл.54, ал.2 ЗКИР искове на Р. С. Б. за осъждане на Д. СТ. Б. да прекрати неоснователните си действия, изразяващи се в ограничаване на достъпа до собствения на ищеца имот - гараж, който е придобил на основание чл.77, във връзка с чл.79, ал.1 ЗС, чрез непрекъснато и необезпокоявано давностно владение в продължение на повече от 25 години от 1988 г. до сега, с проектен идентификатор 03112.67.7.1 по КККР на с. Беден, одобрени със Заповед № РД-18-121/21.02.2019 г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящ се от 2 надземни етажа, с проектна площ 24 кв.м., чрез изградена от ответника ограда около гаража от бетон, колове и метална мрежа, на която ограда от северната страна, откъм пътя е поставил врата, заключена с катинар, а около гаража е поставил 10 кошера с пчели, празни и пълни, които ответникът да премахне, с които му пречи да упражнява правото си на собственост, според предназначението на процесния гараж и в съответния обем на правото на

собственост; както и да се установи спрямо Д. СТ. Б., че относно процесния гараж, с проектен идентификатор 03112.67.7.1 по КККР на с. Беден, състоящ се от 2 надземни етажа, с проектна площ 24 кв.м., е допусната непълнота и/или грешка, която да се отстрани и да се отрази в комбинирана скица, като гаражът с проектен идентификатор 03112.67.7.1 се запише на Р. С. Б. въз основа на приет от СГКК – Смолян проект за изменение на КККР на с. Беден за сграда, построена в поземлен имот с идентификатор 03112.67.7 по КККР на с. Беден.

Посочено е в диспозитива на решението, че неразделна част от него е заключението на вещото лице инж. Д.С. по изготвената СТЕ и приложената към него комбинирана скица на имот с идентификатор 03112.67.7, върху която е нанесен процесният гараж и скица на сграда № 15- 1093755/08.10.2021 г. по КККР на с. Беден, одобрени със Заповед № РД - 18 - 121/21.02.2019 г. на ИД АГКК, на имот с идентификатор 03112.67.7.1 на СГКК – Смолян.

Също така, Р.Б. е осъден да заплати на Д.Б. разноските по делото в размер на 650 лв.

Срещу това решение в ЧАСТТА, с която е отхвърлен искът по чл.109 ЗС и е осъден да плати 650 лв. разноски, е подадена допустима въззивна жалба от Р. С. Б., чрез пълномощника му адв.Н.П., с искане да бъде отменено, този иск да бъде уважен и да му бъдат присъдени разноските за двете инстанции.

В съдебно заседание за жалбоподателя, редовно призован, пълномощникът адв.Н. П.поддържа жалбата.

С отговор по чл. 263, ал.1 ГПК въззиваемият Д. С.Б., чрез пълномощника си адв. П.М., оспорва жалбата.

В съдебно заседание въззиваемият, редовно призован, не се явява. За него пълномощникът адв.П.М. поддържа отговора и претендира за направените във въззивното производство разноски.

Съдът установява следното:

По иска по чл.109 ЗС ищецът Р.Б. твърди, че е собственик на гараж с проектен /сега вече окончателен/ идентификатор 03112.86.7.1, на два надземни етажа, с площ от 24 кв.м., по силата на осъществявано от него

давностно владение от 1988 г. и до настоящия момент върху същия гараж, построен от него през 1987-88 г. в място на тогавашния АПК-Девин. Сочи, че за него са му издадени Разрешение за строеж № 3/14.12.1988 г. на ОБНС-Девин, протокол от 05.04.1988 г. на комисия, назначена от кмета на с.Беден, Удостоверение № 98/-9/09.10.2022 г. на община Девин. За същия гараж Р.Б. е подал и декларация през 1998 г. по ЗМДТ. Първия етаж/ниво/ от гаража ищецът ползва за складиране на дървен материал и инструменти, а втория – за паркиране на негов лек автомобил.

През 1992 г. ищецът купува нива от 50 кв.м. с обикновен писмен договор от 19.06.1992 г., който не е сключен в изискваната от чл.18 ЗС нотариална форма, поради което го счита за доказателство за началото на осъществяваното от него давностно владение върху гаража.

С оглед допуснатото на първото съдебно заседание от 16.02.2021 г. уточнение и изменение на иска, се поддържа, че около гаража на ищеца ответникът е построил ограда, състояща се от бетон, колове и метална мрежа, на която ограда от северната страна откъм пътя е поставил врата и тази врата е заключена с катинар. Също така, до процесния гараж на ищеца ответникът е поставил общо 10 броя пчелни кошери, 6 пълни и 4 празни, които пречат на ищцовия достъп до първия етаж на гаража.

Съобразно същото изменение, моли съда да осъди ответника да прекрати неоснователните си действия, като премахне оградата от бетон, колове и метална мрежа от северната страна на гаража, порталната врата с катинара на нея, както и 10-те кошера с пчели, празни и пълни.

Срещу иска по чл.109 ЗС ответникът Д.Б. провежда защитата си, като оспорва най-напред, че ищецът изобщо е станал собственик на гаража, защото той се явява незаконен строеж; ищецът не е упражнявал фактическа власт върху имота, поради което в полза на ищеца не е изтекла придобивна давност – Р.Б. не е проявил спрямо Д.Б. намерение за своене на имота или част от него. Поддържа се в отговора, че ответникът никога не е заключвал с катинар първия етаж на гаража, на който първи етаж няма и врата, която да бъде заключвана с катинар. В отговора не се излага становище относно поставянето на пчелни кошери до гаража, което пречи на достъпа до него. От изложеното в отговора се оформя впечатление, че ответникът се защитава по-скоро срещу претенция на ищеца спрямо земята под или около

гаража /каквато всъщност не е предявена/, а не срещу претенцията за собственост върху самия гараж.

От събраните по делото писмени доказателства и заключението по СТЕ се изяснява, че спорният гараж попада в имот с идентификатор 03112.67.7 по кадастралната карта и регистри на с.Беден, общ.Девин, който представлява нива с площ от 1 632 кв.м. в м.“Дрането“. Този имот е възстановен с решение на ПК-Девин № 7/07.06.1995 г. по преписка № 2408/24.02.1992 г. на наследниците на Т.А. Б.. Въз основа на решението на ПК е издаден и нотариален акт № 121/10.09.1997 г., том II, дело № 469/1997 г. на Девинския районен съд, за имоти, възстановени по ЗСПЗЗ, в полза на С. Б., М.Р., Я. Б., Х.Х.и Б.В.Б.а, наследници на Т.А. Б.. От представената “Спогодба“ от 24.08.2004 г. и останалите събрани доказателства се налага извод, че наследниците на Т. Б. са извършили помежду си неформална делба на възстановените по ЗСПЗЗ имоти, като ответникът Д.Б. и наследницата Р. В. П. се считат по този начин за собственици на имот с идентификатор 03112.67.7, в който е построен гаражът. Ответникът стопанисва този имот и противопоставя на ищеца собствеността си върху земята.

В документа на л.10 от делото на РС е записано, че е договор, с дата от 19.06.1992 г., за покупко-продажба на недвижим имот - нива в м.“Б. а., между Б.В.Б.а, от една страна като продавач, и Р. С. Б., като купувач, за следното: Б.В.Б.а продава на Р. С. Б. нива в м.“Б. к.“ от 50 кв.м. за сумата от 1 000 лв. Като свидетел е вписан тогавашният секретар на Кметството на с.Беден В. В.В. Положени са подписи на продавач и купувач, както и на секретаря Б., на кмета М.Ч. и печат, който не се чете.

Не се спори, че продавачката Б.В. Б.а е една от наследниците на Т.А. Б.. Заключението по СТЕ установява, че посочените в „договора“ местности понастоящем се обозначават като местност „Д.“. Тъй като в документа не са посочени граници и съседи на „продадените“ 50 кв.м. нива, само от него не може да се направи категоричен извод, че тези 50 кв.м. са земята под и около процесния гараж. Договорът няма и вещно-прехвърлително действие заради липсата на нотариална форма, но е показател за намерението на ищеца да свои гаража и да уреди отношенията си със собствениците на земята под и около него.

Конструкцията на спорния гараж с идентификатор 03112.67.7.1 е масивна, монолитна, стоманобетонена, състои се от колони, греди, междуетажна и покривна плоча. Стените са тухлени, върху бетонов пояс, като на първо ниво за северна стена е използвана съществуващата стоманобетонена подпорна стена, която укрепва пътя. Сградата е с размери 4,05/6.05 метра или 24 кв.м. Таванът е стоманобетонена едноскатна плоча.

Около гаража съществува ограда. Тази ограда обаче не ограничава достъпа на ищеца до втория етаж на гаража, където той държи автомобили. Откъм пътя оградата е мрежа на бетонови колове, като до гаража е метална рамка с мрежа 2-3 метра. От северозапад има ограда от мрежа на метални и дървени колове. Между гаража и мрежата се намира част от подпорната стена на пътя с височина 2,20 метра.

Същата ограда отграничава място от около 1 дка, като източната му част е в регулация и е извън площта на имота с идентификатор 03112.67.7. Оградата с гаража и навеса е обозначена на скицата към СТЕ, която е станала и неразделна част от съдебното решение.

Откъм пътя в източната част на ограденото място има портална врата/метална, с мрежа/, която се заключва с катинар.

Към момента на направения от вещото лице инж.С.оглед, в ограденото място има 5 пчелни кошера под навес и 3 извън него, общо 8 бр., на около 5 метра от сградата.

Тъй като порталната врата е заключена, а оградата е висока, няма свободен достъп до първото ниво/етаж/ на процесната сграда на ищеца през имота на ответника.

На отвора на първия етаж на сградата има дъски, но те не пречат да се влезе в помещението, не играят ролята на врата.

За гаража вещото лице не открива строителни книжа, няма одобрен проект, от който да се видят предвижданията за гаража.

Той е построен до път с подпорна стена с височина около 2,20 метра, като за второто ниво подходът е автомобилен откъм пътя от североизток. За първия етаж, който не може да се използва за гараж, тъй като е на по-ниско ниво и няма път, входът е на стената откъм югозапад, като е оставен отвор по цялата ширина между колоните. Първото ниво е в

недовършен вид.

До първото ниво може да се стигне по пътека, успоредна на пътя, идваща от югоизток, от регулацията, но там има катинар и се преминава през имота на ответника. При огледа ищецът твърди пред вещото лице, че до първото ниво е слизал и по ската, източно от сградата, където сега са разположени кошерите с пчели, но сега там е заградено с посочената по-горе метална рамка с мрежа. Преминаването по този скат също става през имот на ответника.

Също така, от дясната страна на гаража, както и от Лявата, има подпорна стена. От дясната страна подпорната стена е с височина 2.20 м. и в момента не може да се минава, но може да се постави стълба, по която да се слиза. В бъдеще може да се оформи и постоянен подход.

Отразено е в заключението как при огледа ответникът споделя, че от дясната страна ще позволи на ищеца да си направи подход към първото ниво и такава възможност има. Ако това се реализира, ще е необходимо да се отдели място и от югозападната страна на гаража, където е оставен отвор за входа на първия етаж. В момента на огледа между сградата и разораната част от имота има 50-60 см.

Мястото отдясно на гаража, т.е., това, което е разположено между него и и оградата, разположена на североизток, с ширина 2.80 м. и площ 18 кв.м., не се използва от ответника за засаждане на земеделски култури. То в момента не се работи и е обрасло с ниски бурени. Оцветено е в жълто на скицата към СТЕ.

Пчелните кошери са разположени от противоположната страна, на югоизток от гаража - под навес, покрит с ламарина и извън него.

На съдебното заседание от 28.06.2021 г. вещото лице инж.Д.С. допълнително обяснява, че ищецът няма свободен достъп до гаража.

От съвкупния анализ на заключението по СТЕ, представените молба на ищеца от 17.03.1988 г. до АПК-Девин, протокол от 05.04.1988 г. на назначена от кмета на с.Беден комисия, разрешение за строеж № 3/08.12.1988 г. на община Девин, договора от 19.06.1992 г., показанията на свидетелите С.Р., Р.А., Б.Х. и С.А.се установява, че през 1988 г. ищецът Р.Б. построява спорния гараж, който и тогава, и понастоящем е извън регулацията на с.Беден. Имотът, в който е изграден, и тогава, и сега е извън регулацията на селото. До 1993 г. имотът, в който е построен гаражът, е държавен; а след 1993 г. имотът е реституирана нива на наследниците на Т. Б..

Върху гаража от построяването му и досега фактическа власт с намерение за своене се упражнява от ищеца Р.Б. – той държи свои

автомобили на второто ниво, а на първия етаж съхранява свой багаж – дървен материал, инструменти. Никой от свидетелите не разкрива друго лице, освен Р.Б., да е владяло гаража. Намерението за своенето му е известно на ответника Д.Б. още отпреди реституцията на земята. Д.Б. всъщност няма никакви претенции относно собствеността на самия гараж; зачитал е и зачита собствеността на ищеца върху сградата, като свидетелите сочат, че дори е оставил около гаража място, от което сградата да може да се обслужва. Съобщил е също така на вещото лице, че е съгласен достъпът на ищеца до долното ниво да става от западната страна/през жълто оцветеното на скицата/, като от подпорната стена на пътя до долното ниво се спусне стълба. Наред с това, делото е спряно по взаимно съгласие на страните, с оглед постигане на спогодба, като са обсъждани възможности ответникът да закупи от ищеца или само долния етаж или целия гараж, след съответната оценка от лицензиран оценител. Това също показва, че ответникът счита гаража за собствен на ищеца, след като желае уреждане на отношенията чрез покупката му. Явно не е постигнато разбирателство, тъй като делото възобновено и няма изразена воля за спогаждане.

Представени са след възобновяването нотариален акт № 131/15.10.2021 г., том II, рег. № 5156, дело № 497/2021 г. на нотариус Цветалин Пенков, действащ в района на Девинският районен съд, вписан под дв.вх.рег.№ 1446 от 15.10.2021 г. на СлВП при ДРС, и скица № 15-1093755/08.10.2021 г. от АГКК. С нотариалния акт ищецът Р.Б. и съпругата му Р. Б.а са признати за собственици в режим на СИО на процесния гараж, вече с окончателен идентификатор 03112.67.7.1, в м.“Д.“, по силата на отстъпено право на строеж и строителство.

Поставени са от ответника и пчелни кошери, като от тях няколко са наредени плътно до източната стена на гаража, под ламаринен навес, има други три в затревената част от изток на гаража. Доведените от ответника свидетели Х. и А. сочат, че поставянето им там е разрешено от ищеца на ответника и дори синът на ищеца е помогнал на ответника както да ги разположи, така и да постави защитна ламарина като навес над тях.

В Решение № 60087 от 28.06.2021 г. на ВКС по гр. д. № 3984/2020 г., II г. о. на ВКС е прието, че: „При липсата на изрична правна норма и от посоченото неизчерпателно изброяване на нормативната уредба и

начина на прилагането ѝ от гражданските и административните съдилища, е видно, че законодателят не е изключил незаконните строежи от обектите, върху които могат да съществуват вещни права, нито ги е изключил от гражданския оборот. Изискването на [§ 16 ПР ЗУТ](#) и [§ 127, ал. 1 ПЗР ЗИДЗУТ](#) за удостоверяване търпимостта на незаконния строеж в нотариалното производство цели уведомяване на приобретателя за риска, че придобива незаконен строеж, който може да бъде премахнат от органите на строителния контрол или който не би могъл да ползва по предназначението, за което го придобива. Липсата на удостоверение за търпимост, както и статута на нетърпимост на строеж не е пречка за прехвърлянето му по нотариален ред, но в тази хипотеза нотариусът в изпълнение задължението по [чл. 25 ЗННД](#) е длъжен да провери в Единния публичен регистър за устройство на територията по [чл. 5а ЗУТ](#) дали има издадена заповед по [чл. 225](#) или [чл. 225а ЗУТ](#) /след създаването на регистъра съобразно срока по [§ 50 ПЗР ЗИД ЗУТ](#), ДВ бр. 16 от 23.02.2021 г. /, както и да уведоми страните за последиците с оглед статута на незаконност, респ. на нетърпимост на незаконния строеж.

След като незаконният строеж е годен обект на вещни права, същият може да бъде придобиван от субектите по всички уредени в закон придобивни способи. При спор за собственост на незаконен строеж е относимо единствено дали има влязла в сила заповед по [чл. 225](#) или [чл. 225а ЗУТ](#) за премахване на строежа и то само ако не е налице позоваване, че правото на принудително изпълнение на държавата е погасено по давност съгласно предпоставките на [чл. 282, ал. 1, т. 9 АПК](#).”

С оглед това решение и последователната практика на съдилищата, че удостоверението за търпимост урежда правното положение на незаконните строежи от гледна точка на благоустройствените закони /установява, че няма да бъдат премахнати от държавата/, но е неотносим към вещноправните последици от незаконното строителство, се налага следният извод: ищецът Р.Б. е придобил правото на собственост върху гаража с идентификатор 03112.67.7.1 на осн.чл.79, ал.1 ЗС по силата на осъществявано от него давностно владение от 1997 г./след реституирането през 1993 г. на земята в полза на наследниците на Т. Б. и с оглед чл.5, ал.2 ЗВСОНИ/ насетне и до настоящия момент. Незаконността на строежа не се отразява на правото на собственост, като при липсата на твърдения и данни за влязла в сила заповед по чл.225 или 225а ЗУТ за премахване на строежа, негов собственик

се явява ищецът.

Безспорно е, че ответникът не е предявявал срещу ищеца искове за собственост на самия гараж или за премахването му по реда на чл.109 ЗС от неговия имот; напротив, както се отбеляза, той е зачитал собствеността на ищеца върху гаража. Може да се заключи, че спорът между двамата се поражда всъщност от това, че ищецът трябва да премине през имот на ответника, за да ползва долното ниво на постройката.

След като тази сграда принадлежи на ищеца, той може да брани правата си върху нея по предвидените в закона способности, включително чрез предявления по чл.109 ЗС иск за преустановяване действията на ответника, с които последният пречи на ищеца пълноценно да използва имота, като не му дава достъп до първия му етаж; може също така да поиска определяне по реда на чл.64 ЗС на площ, необходима за обслужване на сградата.

В настоящия случай се установява от събраните доказателства, че ответникът препятства достъпа на ищеца до собствения му гараж, като е поставил портална врата на оградата, разположена на север от гаража и я е заключил с катинар, затворил е също така празното място в оградата от север, до гаража, през което ищецът е слизал от източната страна покрай навеса с пчелните кошери, за да стигне до долния етаж на гаража. Това пречене към настоящия момент обаче не се явява неоснователно.

Това е така, защото се изяснява, че достъпът на ищеца до долното ниво/етаж/ на собствения му гараж е възможен във всички случаи само чрез преминаване през имот на ответника, дори ако се осигури достъп на ищеца чрез поставяне на метална стълба от подпорната стена на пътя до жълто оцветеното на скицата към решението от западна страна на гаража. Ако се премахне например само порталната врата или се постанови само да бъде държана отключена, ищецът, за да стигне до долния етаж на гаража си, преминава, както е обяснило и вещото лице, по пътека през имота на ответника от чупката на оградата на скицата/на североизток/ в посока запад. Ако се премахне само някаква част от оградата от север или цялата, отново, за да стигне до долния етаж, ищецът трябва да преминава през имота на ответника. Ето защо, ако се постанови от съда премахване на порталната врата с катинара, или на цялата ограда от север или само на онази част от

оградата, която е затворена допълнително с метална рамка от север до гаража, ще се учреди на практика от съда право на преминаване в полза на ищеца през имота на ответника, което е недопустимо. Наред с това, засягане на съседен имот, за да се осигури достъп до ищцовия, следва да бъде в минимална степен и да е точно определено, а не през няколко места, ако това не е необходимо, като е налице конкретна разумна причина преминаването/засягането да е на точно определено място.

От друга страна, за да се даде признатата от закона защита на ищцовото право на собственост върху гаража, най-напред следва ищецът по реда на чл.64 ЗС да поиска определяне на прилежащата площ към собствената му сграда, което обаче не може да стане по настоящото дело и то на етапа на въззивното производство. Едва след като тази площ се определи, ищецът ще може адекватно да се брани срещу посегателство на ответника върху достъпа му до гаража и до тази площ, включително чрез иск по чл.109 ЗС, чийто предмет обаче ще е конкретен в степента, необходима за уважаването му – ще може да бъде изяснено кое точно действие/напр.поставянето на коя част от оградата/дължина, конкретно местоположение/ или порталната врата, или кошери, са неоснователни актове на ответника, пречещи на ищцовия достъп до долното ниво на гаража. Тогава техническата експертиза би могла да установи дали изобщо и как чрез минимален достъп през ответниковия имот би се осигурил достъп на ищеца до първия етаж на гаража и прилежащата му площ и то без недопустимо да се учредява право на преминаване в полза на ищеца през целия ответников имот. В настоящия случай е видно, че, само по себе си,

наличието на цялата оградата около гаража не пречи на достъпа до него; пречи например държането заключена на порталната врата на оградата или онази част от оградата, която препятства слизането по ската от изток покрай кошерите до долния етаж на гаража. Ищецът също не е посочил друга конкретна част от оградата, освен порталната врата, която да му пречи на достъпа, по-специално предвид казаното от него на експерта при огледа, че преди е слизал до първия етаж на гаража по ската източно от сградата, където обаче вече е заградено с метална рамка с мрежа.

Също така, не се установява наличието на пчелните кошери под навеса, монтиран на източната стена на гаража, и в близост до гаража от изток, да пречи на ищеца да има достъп до долния етаж на постройката и да я

ползва. Даже свидетелите Б. Х.и С.А., както се отбеляза по-горе, сочат, че кошерите са поставени с разрешението на ищеца и дори синът му е помогнал на ответника да ги разположи там.

Съгласно т.3 от ТР № № 4 от 6.11.2017 г. на ВКС по т. д. № 4/2015 г., ОСГК, за уважаване на иска с правна квалификация [чл. 109 ЗС](#) е необходимо ищецът да докаже, че неоснователното действие на ответника му пречи да упражнява своето право. В случая не е указано как поставянето и държането на кошерите създава за ищеца пречки за използването на гаража му, по-големи от обикновените, и не се разкрива това действие на ответника да пречи на пълноценното осъществяване на собственическите правомощия на ищеца върху гаража, при положение, че няма и определена прилежаща площ по чл.64 ЗС.

Затова, като краен резултат решението в обжалваната част е правилно и следва да се потвърди.

На осн.чл.78, ал.3 ГПК жалбоподателят Р.Б. следва да бъде осъден да плати на въззиваемия Д.Б. направените във въззивното производство разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 600 лв.

По изложените съображения Смолянския окръжен съд

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 24/07.03.2022 г. по гр.дело № 373/2020 г. на Девинския районен съд в обжалваната част, с която са присъдени разноски и е отхвърлен искът по чл.109 ЗС на Р.Б. за осъждане на Д.Б. да прекрати неоснователните си действия, изразяващи се в ограничаване на достъпа до собствения на ищеца имот – гараж с идентификатор 03112.67.7.1 по КKKP на с. Беден, одобрени със Заповед № РД-18-121/21.02.2019 г. на изпълнителен директор на АГКК, състоящ се от 2 надземни етажа, с проектна площ 24 кв.м., като премахне ограда около гаража от бетон, колове и метална мрежа, порталната врата на същата ограда откъм пътя на север, заключена с катинар, и 10 кошера с пчели, празни и пълни.

ОСЪЖДА Р. С. Б., ЕГН *****, от с.Беден, общ.Девин, да заплати на Д. СТ. Б., ЕГН *****, от с.Беден, общ.Девин направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение за въззивното производство в размер на 600 лв./шестстотин лева/.

В останалите части решението не е обжалвано и е влязло в

сила.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния касационен съд в едномесечен срок от връчването му на страните чрез техните пълномощници адв.Н. П. и адв.П.М..

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____